

Benesóczky László

SZÜRKÜL MÁR, PEREGRINUS

elbuktad vizsgáid, peregrinus,
nem fognak felvenni bolonyába,
téves kanállal etted az eget
ámítson bár az Isten
végessége, ásítson az élet
másra szabott vonala

itt volnék, soha nem lehetek ott –
peregrinus, szedelőzködnek már
az árusok az árkádok alatt,
a toronyóra sötétbe borul a
városház tetején, miért jöttél?

hiszen másból rügyez ki már a vándor tudósszellem,
más tudja szakajtóra inni a bort
Rotterdami Erasmus bölcsességeit idézve,
neked csak a félig megevett kásák maradtak,
gyapjúkabátban, római romokon.

(és szétverted lantjaid immár:
késő, középkori terápia.
szentlélek nincs, csak faládák,
széthányt, hónapos szobák,
sötétüljön most el a kép.)

Apokrif, 2024/3.